

14 JULI 2009

386968 +1

Aan: College van Bestuur Universiteit Twente
Van: Fokko Jan Dijksterhuis en Henk Procee, Bureau Honoursprogramma
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: BHP/HP/20090619
E-mail: f.j.dijksterhuis@utwente.nl; h.procee@utwente.nl
Datum: 9 juli 2009
Betreft: **Evaluatie Honoursprogramma**

copie:
(K)
SIC (fb)
Brinkema
Seer-UT
PAO
LCTS

Geacht College,

Ondertussen loopt het Honoursprogramma alweer drie jaar aan de Universiteit Twente. De eerste lichting studenten heeft het programma reeds doorlopen en in juli zal de tweede lichting het programma afronden.

Bij het instellen van het Honoursprogramma aan de Universiteit Twente is met de toenmalige universiteitsraad afgesproken een evaluatie van het programma aan de universiteitsraad voor te leggen op het moment dat de eerste lichting het programma heeft afgerond.

Hierbij wil ik u deze evaluatie van de eerste twee jaar Honoursprogramma aanbieden.

Met vriendelijke groet,

Henk Procee en Fokko-Jan Dijksterhuis
Bureau Honoursprogramma

Evaluatie Honoursprogramma

Het Honoursprogramma van de Universiteit Twente is in het voorjaar 2007 van start gegaan. Het richt zich op buitengewoon getalenteerde, gemotiveerde en intellectueel geïnteresseerde bachelorstudenten. Het programma wordt gedragen door excellente wetenschappers en docenten van de UT. Met dit Honoursprogramma onderscheidt de Universiteit Twente zich uitdrukkelijk van andere universiteiten in de wijze waarop excellentie gestimuleerd wordt.

De studenten krijgen een programma van 30 EC aangeboden buiten de reguliere collegetijden. Zij maken kennis met en krijgen inzicht in de praktijk van de wetenschap in de brede zin van het woord. Het programma brengt studenten van alle studierichtingen van de UT samen. Gezamenlijk ontwikkelen zij zich tot breed georiënteerde academici. Op dit moment is de tweede lichting honoursstudenten in de afrondingsfase van het programma beland en de derde lichting is halverwege. Zoals afgesproken zal het programma na twee jaar geëvalueerd worden en dat moment is nu aangebroken.

De algemene indruk is bepaald positief. Zowel de studenten als de docenten zien het programma geslaagd wat betreft de doelstelling om getalenteerde en ambitieuze bachelorsstudenten een intellectuele uitdaging te bieden en hun academische houding en vaardigheden te ontwikkelen. Het programma bedient een selecte groep gemotiveerde en betrokken studenten die UT-breed een voorbeeldfunctie van excellentie biedt.

Deze evaluatie is als volgt opgebouwd. Het eerste deel bestaat uit een uitvoerige beschrijving van de organisatie, het programma en de ervaringen van de eerste twee jaar. Hierin worden ook de inmiddels doorgevoerde wijzigingen beschreven met een toelichting op de achtergronden daarvan. Het tweede deel bevat een samenvatting van de evaluatie en de visie van de organisatie van het Honoursprogramma op de verdere ontwikkeling van het programma.

I – Programma en evaluatie

Dit deel beschrijft achtereenvolgens de organisatie, de opzet en de inhoud van het Honoursprogramma, de instroom en de kosten, en kort enkele nevenresultaten. In paragraaf 3 over de inhoud van het programma wordt eveneens uitvoerig stilgestaan bij de aanpassingen die inmiddels doorgevoerd zijn en de opbrengst van het programma voor studenten en docenten.

1. Organisatie

Het Honoursprogramma van de Universiteit Twente wordt centraal gefinancierd, buiten de reguliere onderwijsmodellen om. In de paragrafen 1.1 en 2.1.3 van de Nota Onderwijsbeleid 2006-2010 (februari 2007) van de Universiteit Twente staat de inbedding van Honours Programma eenduidig geformuleerd. Administratief is het ondergebracht bij de faculteit EWI. De organisatie en uitvoering is in handen van een bureau bestaande uit een coördinator (0,1 fte), twee adviseurs (0,05 fte) en twee studentassistenten. De coördinator is Miko Elwenspoek (EWI), adviseurs zijn Henk Procee (GW) en Fokko Jan Dijksterhuis (MB), studentassistenten zijn Emiel Kappert (ST) en Joke Noppers (PSY).

Met oog op een verblijf van Elwenspoek in het buitenland, nemen de adviseurs op dit moment gezamenlijk de coördinatietaken waar. Voor een specificatie van de bijbehorende kosten, zie paragraaf 4.

Het bureau wordt bijgestaan door een Raad van Advies bestaande uit wetenschappers en studenten uit alle faculteiten van de UT. De Raad van Advies vergadert één- tot tweemaal per jaar om mee te denken over de inhoud en het beleid aangaande het programma. De huidige samenstelling van de raad is als volgt:

Studenten:

mevr. Maaïke van Groen (GW)
mevr. Dorien Lutgendorf (CTW)

Wetenschappelijke staf:

prof. dr. Céleste Wilderom (MB)
dr. ir. Peter van de Hoogt (CTW)
prof. dr. Enrico Marani (EWI)
prof. dr. ir. Hans Hilgenkamp (TNW)
dr. Irene Visscher-Voerman (GW)

De beide studenten stoppen zomer 2009, overleg met nieuwe kandidaten is in gang.

Het onderwijs wordt verzorgd door docenten van de UT die zich onderscheiden door excellente prestaties in onderwijs en onderzoek. Er wordt gestreefd naar een evenwichtige vertegenwoordiging vanuit de diverse disciplines die op de UT aanwezig zijn. De docenten zijn op dit moment:

- *Miko Elwenspoek*
Miko Elwenspoek is verantwoordelijk voor de modules *introductieproject* en *individueel project (zie hieronder)*. Miko is hoogleraar transductietechniek aan de faculteit EWI en heeft daar meerdere onderwijsprijzen binnengehaald. Ook heeft hij meegeholpen bij het opzetten van de opleiding Advanced Technology. Momenteel verblijft Miko aan de Universiteit van Freiburg met een fellowship.
- *Fokko Jan Dijksterhuis*
Fokko Jan Dijksterhuis is verantwoordelijk voor de module *Grote Wetenschappers*. Fokko Jan is verbonden aan de faculteit MB als universitair hoofddocent. Hij is wetenschapshistoricus, een VIDI-laureaat en was genomineerd voor de centrale onderwijsprijs van de Universiteit Twente.
- *Mieke Boon*
Mieke Boon is verantwoordelijk voor de module *Wetenschap in praktijk*. Mieke Boon is als universitair docent verbonden aan de faculteit GW. Zij is VIDI-laureaat en onder andere bekend van haar boek *Filosofie van het Kijken*.
- *Henk Procee*
Henk Procee is verantwoordelijk voor de module *Synthese*. Hij is hoogleraar Academische Vorming en directeur van Studium Generale van de Universiteit Twente.
- *Albert van der Berg, Gert-Jan Hospers, Han Gardeniers, Miko Elwenspoek en Barend van der Meulen (tot 1 maart 2009)*
Allen waren of zijn verantwoordelijk voor de module *Individueel Project* in de afgelopen jaren. Telkens werd de module gedragen door een docent uit een technische faculteit en een docent uit een van de maatschappelijke faculteiten.

2. Programma

Het Honoursprogramma aan de Universiteit Twente onderscheidt zich van programma's aan andere universiteiten op een aantal punten. Ons programma is speciaal ontwikkeld. Het bestaat uit een samenhangende reeks modules waarin excellente studenten zich met een groep gelijkgestemden ontwikkelen tot breed georiënteerde academici die zich onderscheiden van reguliere bachelor studenten. Het programma bestaat dus niet uit bestaande vakken waarmee studenten hun algemene kennis op een tamelijk vrijblijvende manier vergroten en verbreden, zoals in de meeste gevallen. Het Honoursprogramma van de Universiteit Twente is universiteitsbreed en brengt studenten uit alle studierichtingen samen. Het programma zet zowel in op verdieping als op verbreding. Het is een uitdagend programma: met 30 EC is het het zwaarste honours programma van het land.

Het programma van 30 EC is gespreid over anderhalf jaar. Het programma komt bovenop het reguliere bachelorsprogramma. Kandidaten moeten behoren tot de beste 10% van hun opleiding en deelname aan het honoursprogramma mag niet ten koste gaan van de prestaties in de bachelor studie. Het programma wordt buiten de reguliere collegetijden aangeboden: bijeenkomsten zijn op maandag- en woensdagavond van 19.00 tot 21.00 uur.

Kandidaten voor het programma moeten aantoonbaar getalenteerd en gemotiveerd zijn. De werving geschiedt tot nu toe door aanschrijven van de opleidingsdirecteuren met de vraag om goed presterende studenten aan te wijzen. Deze worden vervolgens aangeschreven door het bureau en uitgenodigd voor de voorlichtingsbijeenkomst waar nadere informatie wordt gegeven over het programma. Deze bijeenkomst is, evenals de sollicitatie, open voor elke geïnteresseerde UT-student. Sollicitatie geschiedt door middel van een brief waarin verwachtingen en motivatie gegeven worden. Op basis van een sollicitatiegesprek worden geschikte, veelbelovende kandidaten toegelaten tot het programma. Voor cijfers over de instroom, zie paragraaf 4.

Gedurende het programma krijgt de student uitvoerige mondelinge en schriftelijke feedback op de geleverde prestaties, van zowel de docenten als van medestudenten. In alle modules schrijven de studenten werkstukken en houden voordrachten die variëren van kleinere verwerkingsopdrachten tot grotere essays waarin zij laten zien op een diepgaande en creatieve manier met de stof om te kunnen gaan. Het werk wordt beoordeeld op inhoudelijke kwaliteiten en vorm, waarbij veel aandacht is voor argumentatie-, schrijf- en presentatievaardigheden.

Eindtermen van het programma

- de student kan teksten uit uiteenlopende vakgebieden lezen, beoordelen op argumentatiestructuur en wetenschappelijke waarde en kennis daaruit voor eigen doelen verwerken
- de student kan een samenhangend betoog maken waarin originele vragen en standpunten verwoord worden en kennis en inzichten uit diverse vakgebieden op een creatieve manier verwerkt zijn
- de student kan een wetenschappelijk onderzoekbare vraag formuleren op basis van een verkenning van wetenschappelijke kennis met betrekking tot een maatschappelijk domein
- de student kan samenwerken binnen een groep van peers met uiteenlopende achtergronden

- de student beschikt over goede schrijf-, discussie- en presentatievaardigheden

Bij de beoordeling worden sterke en zwakke punten aangegeven en krijgt de student aanwijzingen voor verdere ontwikkeling. Er worden geen cijfers gegeven en geen tentamens afgenomen. Studenten moeten actief deelnemen en alle opdrachten naar behoren uitvoeren. In geval van tegenvallende prestaties wordt een student geadviseerd te stoppen met het programma. Bij de afronding van het programma krijgt de student een certificaat en een portfolio; gestreefd wordt naar een honoursaantekening op het bachelor-diploma.

3. Inhoud

Het Honoursprogramma van de Universiteit Twente biedt een intellectuele uitdaging in de vorm van een kennismaking met de wereld die wetenschap heet. De studenten werken in interactie met topdocenten en -onderzoekers van de UT aan het verkennen van de veelzijdigheid van kennisverwerving. Verwondering en doorvragen zijn daarbij de leidraad, doel is producten te genereren die naar buiten gebracht kunnen worden. Het programma gaat uit van activerende onderwijsvormen, waarbij het gebruiken en ontwikkelen van vernieuwende onderwijsvormen belangrijk is.

De honoursstudenten vormen een UT-brede groep waarin de benaderingswijzen en expertise van verschillende opleidingen samen komen. Het programma is gemeenschappelijk, maar biedt ruimte voor verschillen door de sturing door studenten. In de samenwerking met elkaar, en met de docenten, onderzoeken ze de veelzijdigheid van de wetenschap en ontwikkelen ze een vakoverstijgende visie op wetenschapsbeoefening. De kern van het programma bestaat uit een brede introductie in de diverse disciplines en een reflectie op aard en werking van wetenschap en het wetenschapsbedrijf. Beschouwen is daarbij voortdurend gekoppeld aan concrete wetenschappelijke vraagstukken en activiteiten.

Het programma is als volgt opgebouwd (de modules worden hieronder in meer detail besproken). De start bestaat uit een kort, intensief project van 3 weken waar een groot maatschappelijk vraagstuk vanuit diverse wetenschappelijke invalshoeken bekeken wordt. Daarna volgt een kennismaking met enkele grondleggers van de wetenschappen en een analyse van de aard en praktijk van wetenschappelijk onderzoek. De hoofdmoot van het programma bestaat uit het individuele project, waarin de studenten een onderzoeksplan schrijven. Tot slot maken de studenten gezamenlijk een eindproduct waarin zij hun verworven inzichten en vaardigheden naar buiten brengen naar de academische gemeenschap van de universiteit. De studenten krijgen op deze manier inzicht in de veelzijdigheid en samenhang van de wetenschappen, de vereisten en merites van het wetenschappelijk ambacht.

De studenten werken intensief samen met elkaar en met de docenten en zoeken actief contact met de universitaire gemeenschap van de UT. Het programma creëert zo identificatiemogelijkheden, zodat de studenten zich deel weten van een selecte groep gelijken enerzijds, en een brede, academische gemeenschap anderzijds. Het programma is gericht op de vorming tot onderzoekers die sociaal en communicatief vaardig zijn, maatschappelijk bewust en die leiderschapskwaliteiten hebben. Aan deze plannen lag de subsidieaanvraag voor de 'Start van Honours Tracks aan de Universiteit Twente in kader van Ruim Baan voor Talent' (12 oktober 2005) ten grondslag.

3.1 Modules

Introductieproject. Gedurende twee weken buigen de studenten zich over een groot vraagstuk waarin diverse maatschappelijke en wetenschappelijke kwesties aan bod komen. Zij leren wat voor vragen diverse disciplines stellen, wat voor antwoorden dit oplevert en op welke manier dat gebeurt. Op deze manier krijgen zij inzicht in de verschillende perspectieven die de wetenschap biedt om greep te krijgen op complexe maatschappelijke vraagstukken. Het afgelopen jaar was het onderwerp 'Doomsday': kan de aarde door een komeet getroffen worden, hoe kunnen we dat aan zien komen, wat zijn de mogelijke gevolgen, wat kan daaraan gedaan worden, hoe dat politiek te organiseren?

Grote Wetenschappers. Gedurende een semester lezen de studenten onder begeleiding van een docent vier klassieke teksten uit de wetenschap: de *Origin of Species* van Charles Darwin, *De Heerser* van Niccolo Machiavelli, de *Principia* van Isaac Newton, en de *Traumdeutung* van Sigmund Freud. De studenten onderzoeken wat de betreffende theorie inhoudt en wat de doorslaggevende betekenis daarvan is, hoe de auteur in kwestie zijn theorie heeft ontwikkeld en onderbouwd, en wat de verschillen zijn in wetenschapsbeoefening op de diverse onderzoeksdomeinen. Daarbij wordt leven en werk in historische context geplaatst en voortdurend de koppeling gemaakt met inhoudelijke en methodologische aspecten van de hedendaagse wetenschapspraktijk.

De studenten maken diverse lees- en besprekingsopdrachten, individueel en gezamenlijk, die op diverse interactieve manieren binnen de groep verwerkt worden. Voorbeelden zijn presentaties waarin de studenten college geven over een onderdeel van één van de werken en peer-reviews van elkaars werk. Ter afronding van de module kiezen de studenten een eigen grote wetenschapper, waarvan ze een sleutelwerk bespreken en een biografische schets geven. Elke week zijn er twee bijeenkomsten, één tje onder leiding van de docent en één tje waarin de studenten zelfstandig als groep een specifieke opdracht uitvoeren.

In de module 'Grote Wetenschappers' maken de studenten niet alleen kennis met toonaangevende wetenschappelijke theoriën, maar verwerven ze ook inzicht in de manier waarop wetenschap tot stand komt en de veelzijdigheid van de verschillende wetenschappen. In de loop van de module ontwikkelen ze diverse vaardigheden waar in de reguliere bacheloropleiding weinig aandacht voor is. Zij leren teksten kritisch te lezen, door zich voortdurend af te vragen wat een auteur wil zeggen en hoe deze dat doet. Zij besteden veel aandacht aan lees-, argumenteer- en schrijfvaardigheden, waarbij met name de laatste hoog gewaardeerd worden door de studenten. De studenten zijn ook tevreden over de wekelijkse zelfstandige bijeenkomst, waarin zij leren om als groep te werken in plaats van gericht te zijn op de docent.

Wetenschap in Praktijk Eén van de doelen van de module 'Wetenschap in Praktijk' is inzicht te krijgen in hoe je wetenschappelijk onderzoek kunt doen ten behoeve van grote maatschappelijke vraagstukken. Energie, klimaatverandering, voedsel, water, gezondheid, communicatie, infrastructuur, milieu en duurzaamheid, het zijn thema's die direct zijn gekoppeld aan de eerste levensbehoeften van mensen; ze zijn schaars of ze worden bedreigd waardoor zelfs het overleven van mensen op het spel kan komen te staan. In zulke vraagstukken is sprake van verstrengeling tussen *wetenschappelijke* vragen, zoals: Is het waar dat er sprake is van abnormale opwarming. Is het waar dat dit door mensen wordt veroorzaakt? Is het waar dat de voorspelde gevolgen zullen optreden?", etc.; en *morele* vragen, zoals: Is klimaatverandering een groot maatschappelijk

probleem? Zijn de voorspelde gevolgen een probleem en voor wie? Moet er iets gedaan worden ter voorkoming van die gevolgen?, etc.

De module 'Wetenschap in Praktijk' bestaat uit interactieve colleges over een aantal thema's op basis van gemaakt huiswerk. Eerst wordt ingegaan op elementaire technieken voor de analyse van argumentatie. Het gaat erom te leren analyseren hoe (wetenschappelijke) claims onderbouwd worden, en zich een mening te vormen of die onderbouwing voldoende is. Daarnaast gaat het om leren in een debat onderscheid te maken tussen wetenschappelijke claims en normatieve claims, uitgaande van het zg. Toulmin-model voor de analyse van claims. Dit onderdeel wordt geoefend in het huiswerk, beginnend bij argumentatieanalyse van simpele argumenten, om vervolgens het klimaatdebat te analyseren.

Vervolgens leren studenten meer over het karakter van wetenschap. Hoe is wetenschappelijke kennis, zoals wetten en theorieën die zij in hun eigen vak hebben geleerd, gemaakt en getoetst? Hoe wordt wetenschappelijk onderzoek gedaan? Hoe lees je wetenschappelijke publicaties? Hoe gebruik je wetenschappelijke kennis en hoe kun je weten dat dit tot betrouwbare voorspellingen leidt? Wat is de aard van wetenschappelijke kennis: is ze waar, en zo niet is ze dan wel toepasbaar en betrouwbaar? Hoe komt het dat wetenschappers het niet eens worden? Welke zijn de overeenkomsten en verschillen tussen technische en sociale wetenschappen? Hoe kom je tot een wetenschappelijke vraag?, etc. Deze vragen worden onderzocht en concreet gemaakt aan de hand van voorbeelden uit hun eigen vakgebieden. Studenten leren daartoe een aantal elementaire begrippen en ideeën uit de wetenschapsfilosofie gebruiken. Studenten moeten voorbeelden uit hun eigen vak zoeken en met behulp van de aangeboden leerstof nagaan wat de aard van deze kennis is, en hoe die kennis is gemaakt. Tenslotte formuleren studenten een onderzoeksvraag die betrekking heeft op een actueel maatschappelijk vraagstuk in hun eigen vakgebied. Daar zoeken ze een of meer geschikte wetenschappelijke publicaties bij, die ze dan vervolgens met een geleerde tool analyseren. Studenten zeggen een aantal basisvaardigheden te leren (analyseren met Toulmin, en leren lezen van wetenschappelijke publicaties) die ze tot nu toe niet hebben gehad, en waar ze de rest van hun studie profijt van denken te hebben.

Individueel Project. In de vierde en grootste module stellen studenten individueel een onderzoeksprogramma op. Zij selecteren zelf een thema waarbij zij een onderzoeksvraag uitwerken, door het exploreren van bestaande kennis rond een vraag in het verlengde van hetgeen zij in hun studie in aanraking komen. De bedoeling is dat het thema gerelateerd is aan de opleiding die de studenten volgen: een natuurkundestudent zoekt een natuurkundig thema. Studenten maken gebruik van de kennis en vaardigheden die ze hebben opgedaan in de eerste twee modules en uiteraard van hun tot nu toe vergaarde vakkennis.

Het eindproduct is qua vorm en inhoudelijke reikwijdte vergelijkbaar met een onderzoeksvoorstel voor NWO, waarin onderzoeksvragen geformuleerd worden, een opzet en planning van een onderzoek gemaakt worden, en de stand van kennis (voor zover een student die kan kennen) wordt weergegeven.

Studenten exploreren beschikbare kennis en expertise, zowel in de literatuur als bij experts. Ze zoeken daarbij contact met vakgroepen of leerstoelen, om zo kennis te maken met de gemeenschap en de cultuur van wetenschap. Het accent ligt op de verkenning in plaats van het zoeken naar oplossingen. Deze domeinverkenningen sluiten aan bij de onderzoeksthema's van de UT.

Studenten leren hoe je een vraagstuk verkent en onderzoekbare vragen formuleert, en doen ervaring op met onderzoeksmethoden. Ze worden gecoacht door een docent-expert, dat wil zeggen iemand die thuis is op het relevante vakgebied en in staat is de studenten met een brede blik te begeleiden in het onderzoeksmatig werken. Hoewel de studenten apart werken, vindt gedurende de gehele module intensieve uitwisseling over de voortgang plaats met medestudenten.

In deze fase staat de inhoud van de wetenschap centraal. De studenten gaan de diepte in. De keuze is bewust voor het opstellen van een onderzoeksvoorstel in plaats van het uitvoeren van onderzoek, vooral omdat we de studenten de gelegenheid willen geven om zelf creatief aan het werk te gaan. Het gaat niet om het uitvoeren van een opdracht, zoals een bacheloropdracht waarvan het thema van tevoren aan de studenten wordt gegeven, maar om het zelf bedenken van een thema en vervolgens het zo formuleren dat je onderzoekbare probleemstellingen krijgt. Hieruit moet dan een onderzoeksprogramma worden geformuleerd en studenten moeten erover nadenken welke infrastructuur nodig is voor het onderzoek en bijvoorbeeld welke personele middelen het kost. Ze moeten uiteenzetten waarom het onderzoek interessant en/of relevant is, wat er eventueel met resultaten kan worden gedaan en voor wie de resultaten interessant zijn.

De begeleiding geschiedt dan vanuit twee kanten. Vakinhoudelijke begeleiding wordt geleverd door specialisten in vakgroepen en leerstoelen. Procesmatige begeleiding geeft de voor de module verantwoordelijke docent. De laatste legt het contact met de specialist, instrueert de specialist over de bedoeling van het werk en op welke manier begeleid wordt (het gaat immers *niet* om een opdracht van de specialist). Studenten zullen in de sessies aan elkaar berichten over hun onderzoek, en er zullen voordrachten komen van onderzoekers over hun succesvolle en minder succesvolle onderzoeksvoorstellen en over hoe het onderzoek na honorering van een voorstel daadwerkelijk verliepen.

Problemen ontstonden daar waar studenten een onderwerp kozen waar aan de UT geen vakkundige docent kon worden gevonden. In die gevallen werd de begeleiding overgenomen door een docent van de module. Dit is uiteraard geen wenselijke situatie; studenten zal daarom sterk worden afgeraden om een thema te kiezen waar dergelijke problemen kunnen ontstaan. Het bleek erg lastig te zijn om elders in het land een begeleider te vinden. Het grootste probleem hier is het tijdsaspect: omdat voor de module maar 6 maanden ter beschikking staan is het erg belangrijk dat studenten binnen 4 weken een begeleider hebben gevonden. Dat blijkt zelfs binnen de UT niet zo makkelijk te zijn. Er is daarom een rooster gekozen zo dat er een overlap van 4 weken bestaat van de eerdere module en het individuele project. In die tijd beslissen studenten over hun thema, waarna dan een docent kan worden gezocht. Dit blijkt goed te werken.

Het bleek dat studenten moeten worden ondersteund door het bureau om met vakdeskundige docenten regelmatig afspraken te maken; vaak vinden studenten dat ze nog niet genoeg hebben om te vertellen en stellen daarom de afspraak te lang uit. Bij de tweede generatie heeft het bureau sterker op gelet dat een begeleidingsplan door de studenten wordt opgesteld waarin onder andere regelmatige afspraken met de docenten gepland waren.

De meeste contacten tussen vakdocenten en studenten werden door de docenten van de module gelegd. Uiteraard hadden studenten voorstellen van docenten die ze hebben leren kennen tijdens hun studie als vakbekwaam op het gebied dat relevant was voor hun onderwerp. Tijdens de eerste afspraak was een docent van het bureau aanwezig om uit te leggen aan de vakdocenten wat wel en

niet de bedoeling is van de module. Met name werd uitgelegd dat de vakdocenten de studenten niet mogen gebruiken om een hobby van de docent uit te werken, maar dat de inhoudelijke initiatief bij de student ligt. Wel was verwacht van de vakdocent dat literatuur aangedragen wordt en hints gegeven worden of ideeën wel of niet origineel zijn en in welke richting verder gezocht kan worden.

Door het individuele karakter van deze module zijn er beduidend minder bijeenkomsten van de gehele groep. Een aantal sessies werden gewijd aan het bespreken van een aantal voorbeelden van onderzoeksvoorstellen uit uiteenlopende domeinen, een overzicht geven over geldstromen, een sessie over hoe wetenschappelijke literatuur moet worden gelezen. Het grootste deel van de sessie werd gewijd aan voortgangsbesprekingen met de studenten, die daarvoor presentaties over hun onderzoeksvoorstellen hebben gegeven. Sommige studenten vonden het jammer dat de frequentie van de bijeenkomsten lager was dan in andere modules.

Synthese. Het slot van het programma bestaat uit een korte module waarin het groepswork weer centraal staat. Het doel van de synthese is losse eindjes aan elkaar knopen. In de module gebeuren drie dingen. In de eerste plaats gaan studenten, na het individuele project, weer samenwerken. In de tweede plaats wordt er ingegaan op alle mogelijke vragen die opgeroepen zijn in de voorafgaande modules. In de derde plaats maken studenten gezamenlijk een materieel en substantieel slotakkoord aan hun Honoursperiode.

Startpunt zijn de vragen, verbazing, en gesignaleerde problemen van de studenten naar aanleiding van hun kennismaking met de wetenschapspraktijk. Onder begeleiding van de docent ondernemen de studenten een aantal theoretische synthese-activiteiten met betrekking tot problematiseren, kritiseren, wetenschappelijk redeneren, reflecteren, en presenteren. Daarnaast brengen de studenten anderhalf jaar hard werk tot een praktische synthese. Zij ontwikkelen daarvoor zelf een geschikte vorm. De eerste lichting honoursstudenten heeft een boek gemaakt met essays rond het thema "Wetenschap & Werkelijkheid". De docent heeft de redactie gevoerd, de studenten zelf hebben de onderwerpen bedacht, de essays geschreven, en elkaar van commentaar voorzien. Zowel in inhoud als in tempo is dit een uitzonderlijk boek geworden. Begonnen half oktober 2008 lag er begin januari een gedrukt boekwerk, dat tijdens de plechtige afsluiting van het honoursprogramma werd uitgereikt aan de decaan van EWI en de net afgetreden rector magnificus.

3.2 Aanpassingen

De huidige opbouw van het programma is enigszins gewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke. De aanpassingen komen voort uit de ervaringen met de eerste jaargang en een evaluatie van de aantrekkingskracht van het programma. Voor dat laatste heeft het bureau een aantal focusgroepsessies belegd met studenten die interesse hadden getoond voor het programma, maar zich uiteindelijk niet aanmeldden.

Oorspronkelijk begon het programma in het tweede semester, waarbij eerstejaars en tweedejaars konden instromen, en was het gespreid over twee jaar. Voor de eerstejaars betekende dat zij al tamelijk vroeg een keus moesten maken voor een stevige verzwaring van hun studie, terwijl er relatief weinig studieresultaten beschikbaar waren. Voor tweedejaars betekende de tweejarige duur dat het programma kon doorlopen tot na de afronding van de bachelor. Bovendien bleek het programma moeilijk te combineren met behoeftes van de studenten om op (buitenlandse) stage te gaan. Daarom is besloten het programma in te dikken en de 30EC in anderhalf jaar aan te bieden.

Tevens is het startmoment verplaatst naar september, zodat studenten die hun propaedeuse met uitstekende resultaten hebben afgerond in kunnen stromen.

Inhoudelijk is het programma enigszins aangepast op basis van de eerste ervaringen. Oorspronkelijk begon het programma met de module 'Grote Wetenschappers'. Aangezien dat teveel de nadruk legde op de meer beschouwende kant van het programma is besloten te beginnen met een introductieproject dat laat zien hoe wetenschap aan het werk gaat met betrekking tot maatschappelijke vraagstukken. Dit project komt min of meer in de plaats van de oorspronkelijke tweede module 'Grote Vraagstukken'. Deze module kende enkele problemen in de uitvoering, onder meer door het beroep dat gedaan moest worden op verschillende docenten, en leverde in verhouding tot de omvang onvoldoende verdieping op. Het belangrijkste element uit deze module, een analyse van de methode en praktijk van wetenschapsbeoefening, is ondergebracht in de nieuwe, korte module 'Wetenschap in praktijk'.

Voor de tweede jaargang is het programma 'on the fly' aangepast in de zomer van 2008, de derde jaargang is in september 2008 in de nieuwe vorm begonnen.

3.3 Opbrengst

Elke module wordt na afloop met de studenten geëvalueerd. Daarbij kunnen zij aangeven wat zij sterke en zwakke punten vinden, inhoudelijk, didactisch en organisatorisch. De gesprekken worden gevoerd door een docent van het programma die niet de module zelf verzorgd heeft. Op basis hiervan wordt beoordeeld over de kwaliteit gewaarborgd is, en het onderwijs verder gefinetuned om de doelstellingen te halen. Verder is met de eerste generatie alumni de opbrengst en ervaringen van het programma als geheel besproken. Een neerslag daarvan is te vinden in het honoursboek "Wetenschap & Werkelijkheid", waarin de studenten naast hun essay een honours-cv hebben beschreven: Wat hebben zij gedaan en wat heeft het voor hen betekend. De diverse evaluaties vormen de grondslag van de hiernavolgende passage.

De deelnemers van het honoursprogramma verwerven diepgravende en brede kennis uit en over de wetenschappen. De kennis stijgt ver uit boven de kennis van het eigen vakgebied. Dat wordt enerzijds bereikt door de aangeboden lesstof en de intensieve omgang daarmee, anderzijds door de samenwerking met studenten uit verschillende opleidingen. De studenten ontwikkelen een academische houding met betrekking tot wetenschappelijke teksten, resultaten en claims, een kritisch vermogen om afstand te nemen en om de wetenschappelijke waarde van uitspraken te beoordelen. De studenten zien een duidelijk verschil met hun bacheloropleiding, waarin teksten en andere communicatiemiddelen primair gepresenteerd worden als vormen van kennisoverdracht. De studenten worden doorlopend geoefend in academisch schrijven, in de vorm van kleinere verwerkingsopdrachten tot en met uitvoerige essays en persoonlijke beschouwingen. Ook dit is een vaardigheid die naar eigen zeggen in de eigen opleiding niet of nauwelijks aan bod komt. Dat geldt ook voor de ontwikkeling van de eerste onderzoeksvaardigheden. In het individuele project leren de studenten wat er komt kijken bij het opzetten van een onderzoek en wat een goede, wetenschappelijke onderzoeksvraag inhoudt. De vakinhoudelijke begeleiding ervaren de meeste studenten als leerzaam en verrijkend, omdat zij op een meer gelijkwaardige manier (zeg maar, afstudeer/promovendi-relatie) begeleid worden om hun eigen ideeën te exploreren en ontwikkelen. Over het algemeen vinden de studenten dat ze het hele programma door stevig uitgedaagd worden en zo ver uitstijgen boven het reguliere bachelorsopleiding.

Tijdens de discussie over de opzet van het programma werden twijfel geuit of studenten tegen het einde van hun bachelor fase überhaupt in staat zouden zijn om een onderzoeksvoorstel te formuleren. Inmiddels hebben twee generaties hun onderzoeksvoorstel ingeleverd. Een van de voorstellen werd daadwerkelijk bij IOP door de begeleidende docent ingediend. Inhoudelijk werd het voorstel daar goed ontvangen, echter men vond dat het niet in het programma paste. Zowel van de kant van het honours bureau als vanuit de kant van de begeleidende studenten werden (op een enkel voorstel na) de voorstellen positief beoordeeld. Studenten waren in staat om een thema te vinden (sommigen door in de literatuur te duiken, sommigen wisten van begin af aan wat ze wilden doen, sommigen hadden een aanloop periode met intensieve begeleiding nodig door de docent om een thema te definiëren en voldoende in te perken om tot een onderzoeksvoorstel te komen). In geen geval werd een thema door de begeleiding aangedragen, wel vonden verschuivingen naar aanleiding van gesprekken met vakkundige docenten plaats. Sommige studenten vonden het moeilijk om geheel los gelaten te worden - ze hadden liever een nauwere begeleiding, die werd echter geweigerd.

Het Honoursprogramma brengt een groep gelijkgestemde studenten bij elkaar vanuit alle geledingen van de UT. Het zijn studenten met een brede intellectuele belangstelling en een hoge maatschappelijke betrokkenheid, die graag bereid zijn een extra inspanning te leveren. Wat dat betreft ervaren de studenten het programma vaak als een paradijs in vergelijking met het reguliere onderwijs. Door de intensieve samenwerking met peers uit uiteenlopende vakgebieden maken de studenten kennis met, krijgen ze inzicht in en waardering voor manieren van denken en werken in andere disciplines. De 'honours community' toont zich ook buiten programma actief in activiteiten zoals deelname aan Create Tomorrow, deelname aan een Nexus masterclass aan de Universiteit Tilburg en een bezoek aan een conferentie van de Veerstichting in Leiden. Onlangs hebben studenten het initiatief genomen tot de oprichting van een honoursvereniging.

Voor de docenten biedt het Honoursprogramma een platform voor inspirerend onderwijs. De algemene ervaring is dat deze studenten evenveel teruggeven als de docent in het onderwijs stopt. Behalve overdracht van kennis en inzicht te bieden, worden de docenten uitgedaagd om diepgravend en kritisch naar de leerstof te kijken. Verder biedt het programma de mogelijkheid op zoek te gaan naar innoverende onderwijsvormen, zowel met betrekking tot inhoud als didactiek. De 'honours-student' floreert het best bij een grote eigen inbreng en uitdaging tot kritisch nadenken en veel minder bij klassiek hoorcollege. Dit daagt de docent uit om werkvormen te ontwikkelen die dit leerproces goed structureren. Daarbij gaat het niet zozeer om inhoudelijke opdrachten, maar om werkvormen waarbij de groep verantwoordelijk is voor het resultaat zoals peer-reviews en groepsopdrachten. De docent is daarbij in de eerste plaats verantwoordelijk voor het ontwerp en beoordeling van het proces. Vanuit mastersopleidingen van de Universiteit Twente is inmiddels belangstelling getoond voor een aantal aspecten van het honoursonderwijs, en dat bij de opzet van de 'Graduate School' gevraagd is een van de ontwikkelde modules daar in te zetten.

Het werken op deze manier, met deze groep studenten, heeft een belangrijk inzicht opgeleverd waaruit universiteitsbreed lering getrokken zou kunnen worden. Ook excellente en getalenteerde bachelor-studenten blijken weinig kennis van en ervaring met het analyseren en beoordelen van argumentatie te hebben. In het programma wordt daarom daaraan expliciet aandacht besteed. Kennis van argumentatietheorie en inzicht in argumentatiestructuren lijkt ons voor iedereen bachelor-student wezenlijk en het verdient daarom aanbeveling onderwijs op dit gebied voor elke UT-

bachelors aan te bieden. Het besef dat wetenschap in de eerste plaats vragen stellen is en dat het beoordelen van de context en betekenis van kennis belangrijker is dan het verzamelen van informatie, blijkt ook voor deze groep studenten niet vanzelfsprekend. In het Honoursprogramma ontwikkelen studenten de vaardigheid vragen te formuleren, de aard en status van kennis te beoordelen, en argumentatiestructuren te doorgronden.

4. Instroom en kosten

De markt voor het Honoursprogramma bestaat uit studenten die graag nog iets extras naast hun studie doen, een brede belangstelling hebben en een intellectuele uitdaging zoeken. In het eerste jaar is een onderzoek gedaan onder studenten die gekwalificeerd/geïnteresseerd waren maar zich niet hebben aangemeld. Daaruit blijkt dat sommige studenten hun extra tijd liever in sport of bestuurswerk steken in plaats van 'nog meer studie'. Uit dit onderzoek bleek ook dat het oorspronkelijke image van het programma nogal beschouwend/filosofisch was, wat versterkt werd door te beginnen met de module 'Grote Denkers'. Voor de tweede lichting is dit ondervangen met het introductieproject, dat als visitekaartje een beter beeld geeft dat het programma primair gericht is op de praktijk van wetenschap. Overigens blijken de honours studenten over het algemeen bepaald niet inactief op andere terreinen: op het gebied van sport, cultuur en bestuur is hun activisme bovengemiddeld.

4.1 Instroom

Als gevolg van de aanpassingen van het Honours programma kende 2008 twee instroommomenten: in februari begon de tweede lichting, in september de derde lichting. De derde lichting is in zekere zin een halve lichting, omdat het de eerste is die in september is begonnen. Daardoor was een deel van die markt al bij de tweede lichting ingestroomd. Het bureau beschouwt het feit dat de instroom van de derde lichting even groot is als die van de voorgaande een aanwijzing dat de gewijzigde opzet gunstige invloed heeft op de werving.

Tabel 1: Instroomcijfers

	<i>Sollicitaties</i>	<i>Toelatingen</i>	<i>Gestopt</i>
2007	16	13	4
2008 (feb)	16	14	3
2008 (sep)	16	14	2

Van de eerste lichting is één student tijdens de eerste module gestopt vanwege persoonlijke omstandigheden. Twee zijn na de eerste module gestopt, vanwege tekortschietende motivatie. Een vierde student viel uit vanwege een zwaar ongeval en is in de tweede lichting opnieuw begonnen. Van de tweede lichting zijn twee studenten vrij snel na het begin gestopt omdat het programma niet aan hun verwachtingen voldeed en een derde student na de eerste module omdat zij het programma niet op een bevredigende manier kon combineren met haar studie- en privéleven. Van de derde lichting zijn twee studenten vrij kort na aanvang gestopt omdat zij het programma niet dachten te kunnen combineren met hun andere activiteiten. De selectieprocedure is verscherpt, zoals blijkt uit het dalende aantal uitvallers.

Tabel 2: Achtergrond studenten

	AT	TN	ES	INF	TW	PSY	TBK	GW	BK	TG	WB	BSK	CIT	ST
2007	3	3	2	1	1	1	1	1						
2008 (feb)			4	1	3	2			2	1	1			
2008 (sep)			1		1	4			2	2		1	1	2

De spreiding over de verschillende studierichtingen is tamelijk constant. Opvallend is het grote aandeel AT/TN-ers in het eerste jaar, vergeleken met het vrijwel totale ontbreken van deze groep in de volgende jaren. Daarnaast valt op dat er van uitgesproken ontwerpopleidingen zoals Industrieel Ontwerpen en Onderwijskunde geen instroom is. Opgemerkt zijn dat elke lichting een aantal Duitse studenten telt.

4.2 Kosten

Voor een overzicht van de gemaakte kosten voor de jaren 2007 en 2008, zie bijlage. De prognose voor 2010 geeft een goed beeld van het programma in steady-state. In 2009 zijn de uitgaven hoog, omdat twee lichtingen tegelijkertijd het programma doen. Ten opzichte van de begroting die werd opgesteld bij de aanvraag zijn de kosten met 25% afgenomen.

In steady-state is de overhead zo'n 30%, wat te verwachten is voor een kleinschalige activiteit als deze. In de loop van de afgelopen jaren is gebleken dat bespaard kan worden op een aantal voorzieningen, zoals het aantal FTE's voor het bureau en een eigen honoursruimte.

De meeste kosten gaan zitten in de begeleiding door docenten en vanuit de vakgroepen. Inclusief overhead zijn bij de huidige omvang de kosten per student k€ 10. Er is bij de opzet van het programma een duidelijke keus gemaakt voor het inzet van hooggekwalificeerde docenten en een vergoeding op basis van ingezette uren. Alleen op deze manier is de huidige vorm en kwaliteit van het honoursprogramma mogelijk.

Voor de ontwikkeling van het programma was er een subsidie van OC&W van k€ 200.

5. Spin-off

Inmiddels is er vanuit andere opleiding interesse getoond in de kennis en ervaringen van het Honours Programma. Voor het EWI-programma 'Masters in Engineering' is gevraagd om de modules *Grote Wetenschappers* en *Wetenschap in praktijk* aan te bieden aan de masterstudenten die voor het programma geselecteerd worden. Op dit moment is overleg gaande over de precieze invulling van deze toelevering, waarbij gedacht wordt aan een module op maat voor EWI-masters. Daarnaast is Mieke Boon gevraagd op basis van de module *Wetenschap in Praktijk* een cursus over wetenschappelijk redeneren te verzorgen voor de Graduate School.

De studenten van het Honours Programma hebben inmiddels het initiatief genomen een studievereniging op te richten om de community van zowel studenten als alumni blijvend samenhang te bieden en een bijdrage te leveren aan het academische leven op de campus. Zij bezien op dit moment te mogelijkheid om dit te doen door de *Twente Student Review* nieuw leven in te blazen.

II – Samenvatting en toekomstvisie

Terugblikkend op de tweejarige pilot kan gesteld worden dat het Honours Programma geslaagd is in zijn opzet. Het biedt getalenteerde en gemotiveerde studenten van de Universiteit Twente een intellectuele uitdaging en de mogelijkheid zich te ontwikkelen tot wetenschappers in spe. Het draagt daarbij bij aan de doelstelling van de Universiteit Twente van excellentie in onderwijs, in de vorm van state-of-the-art onderwijs en academische vorming waarin studenten uitdagingen en differentiatie geboden worden. Met het Honours Programma doet de Universiteit Twente een welbewuste investering in de topgroep van haar studenten.

Gedurende de afgelopen twee jaar is er voortdurend kritisch gekeken naar de opzet en uitvoering van het Honoursprogramma. Ervaringen van studenten en docenten worden systematisch verzameld en gebruikt om de modules en hun samenhang verder te verbeteren. Daarnaast is er na een jaar een grondige aanpassing verricht om de aantrekkelijkheid van het programma voor een grotere doelgroep te vergroten. Het betreft daarbij in de eerste plaats een gewijzigde programmering – ingedikt tot anderhalf jaar en september als startmoment – en een aanpassing van de uitstraling. Gezien de instroomcijfers van september 2008 lijkt deze strategie vruchten af te werpen.

De huidige vorm en de inhoud van het Honoursprogramma appelleert aan een academische belangstelling, die je eigenlijk bij elke UT-bachelor zou verwachten. Uit de peilingen onder potentiële studenten is gebleken dat de voornaamste afweging met betrekking tot de keuze voor het Honoursprogramma er één van prioriteitstelling is. Studenten hebben de keuze hun extra tijd te vullen met uiteenlopende activiteiten op het gebied van sport, cultuur, bestuur en ander activisme. De inhoud van het Honoursprogramma bleek niet de reden om voor een andere dan een academische bezigheid te kiezen.

Op verzoek van de Universiteitsraad is de mogelijkheid onderzocht voor een tweede honoursprogramma gericht op ontwerpen. Het bureau heeft vooralsnog afgezien van het ontwerp van zo'n tweede variant en had daarbij de volgende overwegingen. Ten eerste is de markt daarvoor te klein. Uit de peilingen onder potentiële studenten bleek onvoldoende dat er voor zo'n 'engineeringshonours' wel gekozen zou worden. Ten tweede is het lastig een honours-achtig format te ontwikkelen voor de praktijk van wetenschappelijk ontwerpen. Te denken valt daarbij aan de moeilijke toegankelijkheid van bronnenmateriaal en praktijksituaties. Vooralsnog is besloten om ontwerpmethodieken en ontwerpgericht samenwerken in multidisciplinaire teams geen structureel onderdeel van het programma te maken. Wel valt te overwegen om in 3TU verband de mogelijkheid van een Honoursprogramma rond wetenschappelijk ontwerpen te onderzoeken.

Wel kan de aandacht voor aspecten van ontwerpen in het programma – met name in het *Individuele project* – meer expliciet gemaakt worden. Die elementen kunnen, ook in de werving, zichtbaarder worden om daarmee het programma voor een nog bredere groep UT-bachelors aantrekkelijk te maken. Daarbij valt met name te denken aan studenten van de faculteiten GW en CTW die nu – behoudens PSY – ondervertegenwoordigd zijn.

Dit alles bij elkaar brengt ons tot de conclusie dat het Honoursprogramma in zijn huidige opzet voldoende aansluit aan het academische en professionele perspectief van de UT-bachelor.

De investering die het Honoursprogramma in de huidige opzet vergt is fors maar in balans met de doelstellingen om excellente studenten een uitdaging te bieden om zich academisch diepgaand te ontwikkelen. Voor het programma worden uitsluitend docenten ingezet die hoge kwaliteit leveren op het gebied van onderwijs en onderzoek en daarmee rolmodellen voor de honoursstudenten vormen. Zij worden op basis van hun inspanning beloond en alleen dat kan onderwijs van hoge kwaliteit garanderen. Anderzijds is ook een strenge selectie van kandidaten op basis van talent en motivatie cruciaal voor het realiseren van kwalitatief hoogstaand onderwijs en een gemeenschap van honoursstudenten. Onze hoop is dat het Honoursprogramma in de huidige opzet voort zal kunnen blijven bestaan. Ons streven is uiteindelijk elk jaar 15 à 20 studenten te trekken vanuit de hele breedte van de UT-bachelors-opleidingen.

Bij het besluit van de Universiteitsraad op 14 november 2006 om in te stemmen met de start van het Honours Programma werd een negental toezeggingen gedaan, waarop hier tot slot en punt voor punt ingegaan wordt.

1. Het Honoursprogramma is in februari 2007 van start gegaan.
2. In het voorjaar van 2008 is onder leiding van Miko Elwenspoek een evaluatie uitgevoerd, die geresulteerd heeft in een bijstelling van de inhoud en organisatie van het programma. De uitgebreide evaluatie na twee jaar ligt hier voor.
3. Belangrijk onderdeel van de evaluatie in 2008 vormden focusgroep gesprekken met studenten die wel belangstelling voor het programma hadden getoond, c.q. gekwalificeerd waren, maar niet voor het programma hadden gekozen. Daaruit bleek dat de inhoud van het programma het beste aansloot bij de academische belangstelling van excellente UT-studenten.
4. De mogelijkheden zijn onderzocht om een tweede honours programma te ontwikkelen op het gebied van ontwerpen c.q. engineering. Geconcludeerd is dat voor de praktijk van het wetenschappelijk ontwerpen moeilijk een honoursachtig format te maken is. Bovendien is de vijver van excellente UT-studenten die fors extra tijd willen investeren in hun academische ontwikkeling te klein voor nog een tweede programma.
5. In het niveau en de eisen onderscheidt het Honours Programma zich wezenlijk van reguliere bachelor-opleidingen.
 - de student kan teksten uit uiteenlopende vakgebieden lezen, beoordelen op argumentatiestructuur en wetenschappelijke waarde en kennis daaruit voor eigen doelen verwerken
 - o het Honours Programma is zowel breder als dieper: meerdere vakgebieden komen aan bod, waarbij inhouden kritisch en reflectief benaderd worden.
 - de student kan een samenhangend betoog maken waarin originele vragen en standpunten verwoord worden en kennis en inzichten uit diverse vakgebieden op een creatieve manier verwerkt zijn
 - o het Honoursprogramma verlangt niet alleen kwalitatief hoogstaande vewerking van aangeboden inhouden, maar tevens een hoge mate van eigen inbreng en creativiteit

- de student kan een wetenschappelijk onderzoekbare vraag formuleren op basis van een verkenning van wetenschappelijke kennis met betrekking tot een maatschappelijk domein
 - o hoewel dit in reguliere programma's incidenteel en in bijzondere situaties voorkomt, is deze onderzoeksvaardigheid in het Honours Programma centraal en systematisch uitgewerkt.
 - de student kan samenwerken binnen een groep van peers met uiteenlopende achtergronden
 - o het Honours Programma brengt studenten van uiteenlopende opleidingen bij elkaar en verlangt intensieve samenwerking
 - de student beschikt over goede schrijf-, discussie- en presentatievaardigheden
6. Wat betreft mogelijkheden voor honours studenten in de master-fase kan verwezen worden naar de plannen van Route14 met betrekking tot de Graduate Schools. In zekere zin anticipeert het Honoursprogramma op de aftakking naar verwetenschappelijking die nu na de bachelorfase beoogd is.
 7. De huidige opzet van het Honours Programma is gebaseerd op een voorstel dat van de OC&W commissie 'Ruim Baan voor Talent' zeer positief beoordeeld werd. Het voorstel van de Universiteit Twente was één van de 14 voorstellen uit 54 die gehonoreerd werden en werd samen met dat van Eindhoven als het beste beoordeeld. In 2007 is er overleg geweest met de NVAO, die op dat moment een visitatieronde voor excellentie-programma's uitvoerde. Aangezien het UT Honours Programma toen nog niet gestart was, kon het niet meegenomen worden. Er komt hoogstwaarschijnlijk geen nieuwe ronde. Op dit moment kent het Honours Programma een Raad van Advies, die de inhoud en kwaliteit van het programma overziet maar die geen beheerstaak heeft. Het bureau stelt voor om mogelijkheden te onderzoeken voor het instellen van een externe commissie om het programma te valideren. Cruciaal daarbij is dat er vooraf helderheid geschapen wordt over evaluatiemethodieken en criteria.
 8. Zoals blijkt uit het financieel overzicht zijn gelden van de OC&W subsidie besteed aan de opstart en ontwikkeling van het programma.
 9. Administratief is het Honours Programma ondergebracht bij EWI. Via een niet-normatieve toekenning zou het programma bestuurlijk daar ondergebracht kunnen worden. Een niet-normatieve toekenning is de meest geschikte voor het Honours Programma. Door de diversiteit aan studenten en docenten en het bijzondere karakter van de onderwijsactiviteiten is een normatieve bekostiging nauwelijks realiseerbaar.

		2007	2008	2009	2010	
Organisatie						
- Coördinatie		57029	57156	30000	30000	
- Student assistenten		16106	2789	3000	3000	
- Materiele kosten		23028	9194	10000	10000	
- Ondersteuning BOZ		4285	4285	4285	4285	
Totaal organisatie		100448	73424	47285	47285	
Onderwijs						
- Introductie project						
	Jg3		2500			
	Jg4			2500		
	Jg5				2500	
Grote Wetenschappers						
	Jg1	9478				
	Jg2		18700			
	Jg3		18700			
	Jg4			18700		
	Jg5				18700	
- Grote Vraagstukken						
	Jg1	11021				
Wetenschap in Praktijk						
	Jg2		7500			
	Jg3			7500		
	Jg4				7500	
	Jg5					7500
- Individueel Project						
	Jg1		40000			
	Jg2			42000		
	Jg3			43000		
	Jg4				54000	
	Jg5					54000
Synthese (inclusief produkt)						
	Jg1		15000			
	Jg2			15000		
	Jg3			15000		
	Jg4				15000	
	Jg5					15000
Totaal onderwijs		20499	102400	143700	97700	76500
Ontwikkeling						
- Grote Wetenschappers		14743	7139			
- Grote Vraagstukken		11021				
- Wetenschap in Praktijk			5000			
- Individueel Project			6000			
- Synthese			2000			
Totaal ontwikkeling		25764	20139			
Totale kosten HP		146711	195963	190985	144985	